

Παίζουν τώρα οι πανεπιστημιακοί το τελευταίο τους χαρτί, τις καταλήψεις

Η καρέκλα του πρύτανη

Του Λουκά Βλάχου | ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ «ΤΑ ΝΕΑ»: 01/09/2011 08:00 |

Όταν κυκλοφόρησε το υπουργείο Παιδείας το πρώτο σχέδιο νόμου για τα ΑΕΙ, πέρυσι, οι πρυτάνεις και τα συνδικαλιστικά όργανα των πανεπιστημιακών έκαναν δύο κινήσεις, κατά τη γνώμη μου λανθασμένες: (1) Διακήρυξαν ότι δεν μπορεί το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου να αποτελέσει βάση για συζήτηση και το αγνόησαν. (2) Ετοίμασαν τα «δικά» τους νομικά πλαίσια που ήταν κοντά στον υπάρχοντα Νόμο 1268 του 1982 και τον «φρεσκάρισαν» ελαφρώς, εκεί που τους βόλευε, χαϊδεύοντας τα αυτιά της εκλογικής τους πελατείας. Το κάθε πανεπιστήμιο δημιούργησε, έτσι, το δικό του σχέδιο νόμου.

Μετά άρχισαν τις φιέστες και τα πανηγύρια με μπόλικη δόση υπερβολής και λαϊκισμού. Όταν το υπουργείο έδειξε ότι έχει πρόθεση να προχωρήσει αγνοώντας τους λεονταρισμούς των πρυτάνεων και να καταθέσει πάλι τον νόμο αρκετά βελτιωμένο, αλλά με την ίδια φιλοσοφία, ζήτησαν αναβολή για συζήτηση (τώρα θυμήθηκαν τη συζήτηση που αρνήθηκαν να κάνουν, όπως όφειλαν, από την αρχή). Ζήτησαν επίσης αναβολή της κατάθεσης του νομοσχεδίου στη Βουλή μέχρι το φθινόπωρο, για να περιμένουμε τους φοιτητές να γυρίσουν από τα μπάνια. Στη συνέχεια, μάζεψαν υπογραφές από διακεκριμένους συναδέλφους στο εξωτερικό (!) και άρχισε ο δεύτερος γύρος του αγώνα τους, που περιείχε τακτικές συναντήσεις της «άτυπης συνόδου των πρυτάνεων» και επαφές με τα κόμματα. Ηλπίζαν ότι αφού τα κόμματα δεν συμφωνούν σε τίποτα, δεν θα συναινέσουν με την κυβέρνηση ούτε σε αυτό, το κατά τη γνώμη τους απαράδεκτο σχέδιο νόμου. Μερικοί πρυτάνεις έλεγαν ότι ο νόμος δεν θα εφαρμοστεί. Εχασαν όμως και τον δεύτερο γύρο, γιατί τα κόμματα κατάλαβαν ότι η κοινωνία είναι έτοιμη για μεγάλες αλλαγές στην Παιδεία και δεν θα στηρίξει άλλο όσους προφανώς έχουν μόνο μέλημα «την εξουσία και την καρέκλα». Τελικά, η Ελλάδα απέκτησε μία ακόμα μοναδική πρωτοτυπία στον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης. Απέκτησε τη «συντεχνία των πρυτάνεων», και η «άτυπη σύνοδος των πρυτάνεων» είναι πλέον το εκτελεστικό της όργανο.

Αυτές τις ημέρες άρχισε ο τρίτος γύρος του «αγώνα των πρυτάνεων». Τώρα θα βάλουν τους φοιτητές να καθαρίσουν... το τοπίο. Οι ανακοινώσεις των πρυτάνεων έχουν στο μυαλό τους τις φοιτητικές παρατάξεις, οι ηγεσίες των οποίων χάνουν και αυτές ξαφνικά τις καρέκλες τους. Οι φοιτητές που δεν σχέση επαφή με παρατάξεις λένε ότι περιμένουν με ενδιαφέρον να δουν τον εναγκαλισμό όλων των φοιτητικών παρατάξεων ενάντια στον κοινό εχθρό. Εμπρός λοιπόν για καταλήψεις και αναβολές Εξεταστικών. Κυκλοφορούν στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο των φοιτητών ανακοινώσεις που υποκινούν «φοβίες» και στερεότυπα των φοιτητών (διαγραφές, άσυλο, εντατικοποίηση σπουδών κ.λπ.). Είναι εύκολο να ξεσηκωθούν οι φοιτητές των παρατάξεων. Δυσανασχετούν, όπως πάντα, μόνο η μερίδα των φοιτητών που έχουν όνειρα για το μέλλον και οι γονείς που πληρώνουν τις χαμένες Εξεταστικές και την άσκοπη επιμήκυνση του χρόνου φοίτησης των παιδιών τους. Τούτος ο γύρος στις κινητοποιήσεις των πρυτάνεων είναι, κατά τη γνώμη μου, πολύ επικίνδυνος και όλοι όσοι συνεργούμε σε αυτά με τη σιωπή μας παίζουμε, στην κυριολεξία, με τη φωτιά.

Παρότι είναι σίγουρο ότι οι πρυτάνεις θα χάσουν και αυτό τον γύρο, δυστυχώς ταυτόχρονα θα χάσουν και οι νέοι και νέες που σπουδάζουν πολύτιμο χρόνο από τη ζωή τους.

Θα υπάρξει και τέταρτος κύκλος στον αγώνα των πρυτάνεων; Φυσικά και θα υπάρξει. Το σενάριο είναι όπως το περιέγραψε πρόσφατα ο πρύτανης μεγάλου περιφερειακού πανεπιστημίου: «Το βάρος της βελτίωσης και αναβάθμισης των ακαδημαϊκών λειτουργιών, καθώς και η ευθύνη για τον περιορισμό των αρνητικών συνεπειών του νόμου, πέφτουν τώρα στις πλάτες της πανεπιστημιακής κοινότητας. Η εκλογή των εσωτερικών μελών του Συμβουλίου και τώρα και του Πρύτανη, ευτυχώς, αφήνουν περιθώρια ουσιαστικής παρέμβασης στην κατεύθυνση αυτή». Ευτυχώς, φυσικά, για τους εν ενεργεία πρυτάνεις. Αν είναι όμως έτσι τα πράγματα, γιατί δεν πάμε στον τέταρτο γύρο κατευθείαν; Γιατί υποδαυλίζουμε τις φοιτητικές παρατάξεις να ξεκινήσουν καταλήψεις και να μετρήσουμε χαμένα εξάμηνα; Τα νέα παιδιά που μόλις έμαθαν ότι πέτυχαν στο πανεπιστήμιο, με πολλά όνειρα, θα τα βρουν «καταλυμένα»; Φοβούνται όμως οι πρυτάνεις ότι με τον νέο νόμο δεν θα έχουν την ψήφο των φοιτητικών παρατάξεων και των διοικητικών υπαλλήλων και μπορεί να χάσουν την καρέκλα τους. Θα τους αφήσουμε να θυσιάσουν τα πανεπιστήμια γι' αυτό τον λόγο; Είναι σαφές ότι το υπουργείο Παιδείας γνωρίζει αυτό που ξέρουμε όλοι: μπορεί να κερδήθηκε μια πολύ μεγάλη μάχη με το νέο νομοσχέδιο, αλλά ο πόλεμος με τις συντεχνίες θα κρατήσει για μερικά ακόμα χρόνια. Νοοτροπίες που χτίστηκαν σε μια τριακονταετία δεν αλλάζουν σε μια μέρα. Είναι λυπηρό όμως να διαπιστώνεις ότι αυτή τη δύσκολη για τη χώρα στιγμή, οι πρυτάνεις διάλεξαν να κινηθούν σε αντίθετη τροχιά από την κοινωνία με αποτέλεσμα να βλάψουν τελικά τα πανεπιστήμια. Ο Λουκάς Βλάχος είναι καθηγητής στο Τμήμα Φυσικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου